

Egen. Natten sjunger sina sånger – Jon Fosse

Jag kan inte sitta inne hela tiden bara för att du gör det. Jag är inte sån. Det måste hända nått. Jag måste träffa människor. Och om bara nån kunnat komma hem till oss. Men det går ju inte det heller. För då går du ju bara och gömmer dig, så fort nån kommer innanför dörren drar du dig undan in i sovrummet. Det går ju inte. Inte kan jag gå ut och träffa människor. Inte kan dom komma hit. För om det kommer nån hit och du inte drar dig undan in i sovrummet utan sitter här inne så är du så stel och så konstig att stämningen blir så stel att man inte står ut. Till och med dina föräldrar vände ju innan dom ens kommit innanför dörren. Allt blir så stelt och äckligt. Det går inte. Jag står inte ut med att det kommer folk hit.

Jag står inte ut längre. Nej jag orkar inte, vi kan inte leva såhär. Du ligger där och läser. Du går inte ut. Du gör ingenting. Inte har vi pengar, inte har du något arbete. Ingenting har vi. Och du går allt mera sällan ut. Förr gick du i alla fall till affären för att handla. Du sitter ju bara inne, ska bara skriva liksom. Jag kan inte bara sitta inne. Jag står inte ut med det. Jag blir tokig av det.